

ὅπως ἄνθος εὐμορφον ὑπὸ τὸ ψῦχος τῆς χιόνης. Τοῦτο ἦτο ἡ ἀρχὴ τοῦ τέλους του. Βαθμιαίως ἠθική τις ἐκλυσίς, τὴν ὁποίαν ἐπακολουθεῖ ἡ φυσική, τὸν κατέλαβεν ἡρέμα τὸν ἐκυρίευσε, τὸν ἐκλόνιζεν ἡμέρα τῇ ἡμέρα. Καὶ οὕτως, ἐν τῇ αἰωνίᾳ του αὐτῇ μονώσει, μίαν αὐγὴν ἐξαφνα εὐρέθη εἰς τὸ στρῶμά του νεκρὸς — νεκρὸς ἤδη ἀπὸ καιροῦ ἐν τῇ ἰδίᾳ συνειδήσει του, ἀπὸ τῆς ὁποίας εἶχε σβεσθῆ πᾶσά του ἐλπίς καὶ προσδοκία διὰ τὴν νεκρὰν ἐπίσης αἰωνίως γλῶσσάν του . . .

*Ἐν Σμύρνῃ, 1894.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Γ Ν Ω Μ Ι Κ Α

Ὁ βάνουσσος ἀποστρέφεται καὶ τῶν ἄλλων τὴν εὐγένειαν διότι ὑποχρεοῦται νὰ τὴν ἀναπαδώσῃ.

*

Δύο ἐχθροὶ συναντώμενοι ἐν συναναστροφῇ προσποιοῦνται ὅτι δὲν γνωρίζουσιν ἀλλήλους· δύο ὅμως θανάσιμοι ἐχθροὶ εἰς ὁμοίαν περίστασιν ἀσπάζονται ἀλλήλους.

*

Αἱ γυναῖκες, αἱ ὅποῖαι κλαίουσιν συχνά, δὲν κλαίουσιν πολὺ· αἱ γυναῖκες ποῦ κλαίουσιν πολὺ, δὲν κλαίουσιν συχνά.

*

Ἐάν τις σε ἠπάτησεν ἅπαξ, ἔπραξε κακῶς· ἐάν σε ἠπάτησε καὶ ἐκ δευτέρου, ἔπραξεν ἄριστα.
